

Jesper Langballe (DF):

Tak. Det er meget vigtigt for mig at få sagt, at der også er et afsnit om UVVU, som fortsætter fuldstændig som hidtil. Jamen altså efter den skandale – jeg ved godt, at man nu kigger på det i et udvalg – med Bjørn Lomborgs bog, hvor dette udvalg på videnskabelig set fuldkommen forkerte præmisser indledte en hetz mod den bog, blev det klart og tydeligt sagt fra regeringen: De regler må vi have kigget på.

Hvorfor lovgiver man nu for UVVU uden at have kigget på reglerne? Det er da næsten en invitation til at løbe ind i en ny skandale.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er det fru Pia Christmas-Møller som ordfører.

Pia Christmas-Møller (KF):

For Det Konservative Folkeparti er det afgørende at sikre forskningen optimale vilkår. Det er det simpelt hen, fordi investering i forskning er investering i vores fælles fremtid. Derfor er det også, at vi i den konservative folketingsgruppe er meget glade for, at der er et fuldstændig enigt Folketing bag dette forslag til reform af forskningsrådsstrukturen.

Dansk forskning ligger godt til, når vi bliver målt med den internationale målestok. Alligevel synes der at være bred enighed om, at vi har mulighed for at blive endnu bedre, og det er præcis ambitionen med nærværende reform, som lægger op til dels en forenkling, dels en større gennemsigtighed på området. Målet er at sikre såvel en omfattende støtte til grundforskningsaktiviteterne som en styrkelse af de strategiske anvendelses- og erhvervsrettede forskningsaktiviteter.

Målet søger vi at nå ved hjælp af etablering af henholdsvis Det Frie Forskningsråd og Det Strategiske Forskningsråd, som skal sikre, at vi både får det, vi kan kalde – ja, undskyld, Dansk Folkeparti, det er rigtigt, at det er sådan et nymodens ord – bottom up-prioriterede forskningsprojekter, baseret på den enkelte forskers ideer og projekter. Det sker, samtidig med at vi sikrer mulighed for en strategisk satsning, som et samfund som vores jo også har brug for.

Det nye koordinationsudvalg får til opgave at sikre kommunikation mellem bl.a. Det Frie Forskningsråd og Det Strategiske Forskningsråd og Grundforskningsfonden, men primært, og det er det, vi lægger allermest vægt på, får det til opgave at uddanne nye forskere. Det er en selvstændig opgave, som er af meget stor betydning.

Den nye organisering skulle altså gerne være med til at nedbryde de eksisterende barrierer, der måtte være, mod en effektiv og hensigtsmæssig udnyttelse af vores forskningsressourcer. Det sker også ved en styrkelse af ledelsen, og her lægger vi fra Det Konservative Folkepartis side meget vægt på, at der er lagt op til en meget stor grad af uafhængighed i de respektive bestyrelser.

Det helt centrale og bærende princip i reformen er efter vores opfattelse princippet om, at alle de offentlige bevillinger, der ikke lige nøjagtig er basisbevillinger, skal fordeles efter en faglig bedømmelse og i åben konkurrence. Det er helt afgørende set med vore øjne.

Hvis man skal beskrive reformen, så kan man fremhæve nogle få nøgleord: Forenkling, gennemsigtighed, åben konkurrence, ledelsesmæssig uafhængighed, bedre koordination via forbedret kommunikation. Alt det skal sikre, at vi får en effektiv, fri forskning, samtidig med at vi får satset på strategiske udviklingsområder.

Vinderne skulle meget gerne være forskerne og dermed vores kvalitet på området. Forskningskvaliteten skulle gerne øges med den reform, vi forhåbentlig vedtager, inden dette folketingsår er slut.

Jeg indstiller reformen til velvillig behandling i udvalget.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er det fru Anne Grete Holmsgaard som ordfører.

Kl. 15.55

Anne Grete Holmsgaard (SF):

I SF synes vi, det er en god struktur, der er lagt op til. Det er selvfølgelig ikke så underligt, når vi har været med til at lave den aftale, der ligger til grund for lovforslaget.

Nu er det imidlertid sådan, at om en struktur for det rådgivende forskningssystem og det bevillende forskningssystem, altså dem, som behandler alle forskningsbevillinger, der ikke er en del af institutionernes basisbevilling, virkelig bliver vellykket, viser sig jo først, når den kommer i funktion. Sådan er det jo. Der synes jeg, at der er nogle ting, der er fuldstændig afgørende for, om man kan forvente, at det her bliver vellykket.

For det første er det afgørende, at regeringen faktisk holder fast ved den målsætning, som man har tilsluttet sig i Barcelona-erklæringen, altså om at sikre, at der kommer stigende forsk-